

[Inge Krogh]

over, at vi ikke er i stand til at hjælpe de kvinder, som ikke har det godt under graviditeten og ikke har tilstrækkelig barselhvile. Vores samfund har udviklet sig sådan, at det er mere nødvendigt end nogen sinde med denne barselhvile.

Så vil jeg henvise til, at kristeligt folkeparti sammen med andre partier havde et forslag i november sidste år, og da blev det udtalt fra socialministerens forgænger, at man ikke ville behandle disse forslag i socialudvalget, før børnekommissionens betænkning kom. Da forventede man, at den ville komme omkring julen 1977. Den kom, men man hørte ikke noget om den, man har altså stadig væk fået tingene skubbet ud, og jeg mener faktisk, at der går for meget til spilde, at det går for meget ud over gravide kvinder i den tid, vi skal vente, indtil vi kan få denne lov revideret.

Tyroll (VS):

Nu har vi gentagne gange hørt dette mundheld, eller hvad man kalder sådan noget, at tyv tror, hver mand stjæler. Nu ligger det jo sådan, at socialdemokratiet åbenbart har svært ved at klare sig uden en makker, og det er måske forståeligt nok, men i hvert fald er det ikke sådan, at det er svært for venstresocialisterne at klare sig uden en makker, i hvert fald ikke når det drejer sig om borgerlige og reaktionære makkere, så vi lader helt socialdemokratiet om at finde makkere og forsøge med den slags former for samarbejde.

Når jeg siger, at man godt kunne gå mere umiddelbart til nogle politiske markeringer fra socialdemokratiets side, hænger det sammen med, at jeg ikke mener, man skal spørge arbejdsgiverparten i denne sag. Det borgerlige demokrati er ikke det, jeg stiller mig op her og vil forsøge at forsvare, men hvis det drejer sig om arbejderdemokratiet, hvis det drejer sig om arbejdernes muligheder for at gennemføre deres interesser, er det en anden sag. Her ligger det sådan, at man ellers plejer at høre fra socialdemokratiet, at man har den bedste kontakt med fagbevægelsen og med arbejdernes organisationer i øvrigt, og det kunne jo også være, at man havde det her, for mig bekendt ligger der adskillige positive tilsagn om at ville medvirke til en hurtig gennemførelse af barselorlov, også i retning af

det, der er indeholdt i de forslag, der er forelagt for folkettingen her. Fra adskillige afdelinger rundt omkring i fagforeningerne og især fra Kvindeligt Arbejderforbund har der været udtalelser, så der ligger såmænd rimelige bevæggrunde til at køre meget hurtigere frem, end man vil gøre her. Men sagen er lige nøjagtig, at socialdemokratiet har påtaget sig den opgave at sørge for, at alt, hvad der overhovedet kommer igennem i foretagendet her, har været til høring hos arbejdsgiverne, så man får konstateret: hvad er der egentlig råd til, og hvad vil presse jer for meget osv.? Så indretter vi selvfølgelig vores lovgivning efter det, og i anden række kan vi så se på, hvilke sociale problemer der er hos arbejderklassen, ud fra hvad der er råd til. Det er ikke vores indstilling. Her siger vi helt klart fra. Arbejdsgiverne og måske nogle af de organisationer, der ligger til den side, må socialministeren godt droppe for vores skyld.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg må bedrøve hr. Tyroll med, at jeg ikke kunne drømme om at tyvte ham. Jeg kan have mine tvivl om hans forståelsesevne og opfattelsesevne, men jeg ville aldrig tyvte ham. Det, hr. Tyroll tillod sig at sige, var, at vi brugte dette, fordi vi ikke ville sige, om vi ville gøre noget ved denne sag. Det er nu tredje gang inden for 3 uger, at jeg gentager, at det er regeringens hensigt så tidligt som muligt i næste samling med henblik på en vedtagelse i næste samling af fremsætte et forslag om forbedring af barselhvileordningen, men at jeg ikke agter at lægge hverken mig eller regeringens fast på en prioritering af denne ordning, før der er gennemført en fuldstændig normal høring af dem, der skal høres, og de, der skal høres, er arbejdsmarkedets parter bl. a. Det er muligt, hr. Tyroll er utilfreds med det. Jeg forstod nærmest på ham, at han ikke engang mente, jeg skulle høre Landsorganisationen. Jeg skal høre arbejdsmarkedets parter, det er min pligt, og det er min pligt i enhver sag af denne art.

Til fru Inge Krogh, der er på vej ud, skal jeg lige sige, at betragtningen om forsinkelse må stå for fru Inge Kroghs egen regning. I det øjeblik denne betænkning var færdig, lod vi den gå i trykken uden forsinkelse af trykketiden. I det øjeblik den var trykt, lod vi den gå til høring uden forsinkelse af hørings-